

[Steenholdt (Grønl.)]

over, at det kan indebære en nedskæring af Grønlandsbudgettet, men samtidig må vi fra Grønlands landsråd udtrykkeligt gøre opmærksom på, at nedskæringerne i Grønlandsbevillingerne bør søges begrænset så meget, som det er muligt. Samfundet i Grønland er under stadig udvikling og på grund af den økonomiske struktur særlig følsomt over for nedskæringer. Når hjemmestyret indføres i Grønland i 1979 efter en formentlig positiv folkeafstemning, vil det reelle indhold af dette hjemmestyre være helt afhængigt af, at Grønlandsbevillingerne ikke nedskæres. I forvejen er de økonomiske rammer for hjemmestyrets indførelse meget, meget stramme. Disse rammer skal ikke strammes ret meget yderligere, før grundlaget for gennemførelsen af hjemmestyret undermineres. Jeg er glad for at kunne konstatere den samme vilje og tone fra regeringens side med hensyn til Grønlands hjemmestyre. Vi håber og tror på, når hjemmestyret er blevet vedtaget, at den danske regering på alle måder vil yde det grønlandske hjemmestyre sin støtte til at føre nyordningen ud i livet, som statsministeren udtrykte det under sin åbningsregdegørelse i tirsdags.

Som jeg har udtalt i forbindelse med førstebehandlingen af lov om hjemmestyre i Grønland, er vedtagelsen af denne lov af enestående historisk betydning ikke bare for Grønland, men også for Danmark, idet man dermed viser, at man kan gennemføre en større selvstændiggørelse af Grønland med fredelige midler. Denne lovs gennemførelse tjener det danske folk til al mulig ære.

Imidlertid er virkeliggørelsen af disse historiske visioner ikke gennemført med vedtagelsen af hjemmestyreloven; man må også sikre det økonomiske grundlag for denne lovs gennemførelse. Det er derfor, jeg indtrængende må anmode regeringen og folketingets medlemmer om at vise hensyn til bevillingerne til Grønland. I denne samling skal en del af følgelovgivningen til gennemførelsen af hjemmestyret til behandling. Også her vil jeg anmode om, at der tages hensyn til virkeliggørelsen af hjemmestyrekommissionens store arbejde for at opnå et meningsfyldt hjemmestyre i Grønland til opnåelse af reel selvbestemmelse for den grønlandske befolkning over egne anliggender inden for rigsfællesskabets rammer. En værdig gen-

nemførelse af denne følgelovgivning vil tjene både Danmark og Grønland til ære.

Med dette vil jeg ønske folketingets medlemmer et godt samarbejde til gennemførelsen af bestræbelserne for politisk stabilitet og bedring af den danske økonomi.

Gerda Møller (KF):

Vi var i tirsdags vidne til, at arbejdet blev nedlagt på en række af vore gymnasier, heriblandt nogle af vore statsgymnasier, for at eleverne og lærerne kunne komme ind og demonstrere imod den nye regering, og da det ikke er første gang, der har fundet arbejdsnedlæggelser sted inden for vore uddannelsesinstitutioner – arbejdsnedlæggelser til skade for de elever, der går der for at lære noget – så vil jeg, for at få statueret et eksempel og for at få forebygget gentagelser, spørge om undervisningsministerens holdning og bede om undervisningsministerens kommentar til de arbejdsnedlæggelser, der fandt sted i tirsdags.

Efter det oplyste både fra dagspressen og fra regionalradioen var formålet med arbejdsnedlæggelsen at demonstrere, som jeg sagde, imod SV-regeringen. Den havde altså ikke nogen faglig begrundelse som dengang, vi havde folkeskoleeleverne stående hernede på pladsen for et par år siden, hvor de demonstrerede for at få flere ugentlige undervisningstimer. Disse demonstrationer i tirsdags havde udelukkende et politisk sigte.

Jeg finder det aldeles forkasteligt og utilstedeligt, at offentligt ansatte lærere ikke alene bruger den tid, som er afsat til undervisning, til ulovlige arbejdsnedlæggelser, men oven i købet, som det forløb i regionalradioen i dag til morgen, også har opfordret eleverne så stærkt, at det i visse klasser ligefrem skulle være kommet til episoder.

Her har vi altså et eklatant eksempel på politisk påvirkning, og det må derfor være rimeligt at afkræve undervisningsministeren et svar på, hvilke konsekvenser disse ulovlige handlinger vil få for de pågældende lærere, og hvorledes ministeren ser på, at de strejkende skolers rektorer enten ikke har kunnet eller ikke har villet forhindre aktionerne.

I en tid, hvor en stor del af Danmarks ungdom er uden beskæftigelse, er det oprørende, at politisk yderliggående ledere undergraver respekten for arbejdet ved at forhindre